కథ

ఖగోళశాస్త్ర పరిశోధనల కోసం నిర్దేశించబడిన ఆ ప్రయోగశాల ప్రశాంతంగా ఉంది.

సమయం రాత్రి ఎనిమిది గంటలు...

అందరూ వెళ్ళిపోయినా తన ఛాంబర్‌లో కూచుని దీర్ఘంగా ఆలోచిస్తున్నాడు ప్రముఖ ఖగోళ శాస్త్రవేత్త సుభాష్‌చంద్ర.

విశ్వరహస్యాల్ని ఛేదించాలన్న కోరిక అతనిలో యుక్తవయసు నుండే పుట్టి- బలంగా పెరిగింది. పసితనంలో చందమామను చూపించి- అందులో అవ్వ రాట్నం వడుకుతూ ఉంటుందని అమ్మ చెప్పినప్పుడు సంబరపడి వూహ తెలిశాక చంద్రుడు కూడా భూమిచుట్టూ తిరిగే ఓ గ్రహ శకలమని తెల్సుకున్నప్పుడు ఎంతటి ఆశ్చర్యమో...

విశ్వరహస్యం

సలీం

తను నిలబడి ఉన్న భూమి... తన పాదాల కింద నిశ్చలంగా పర్చుకుని ఉన్న భూమి... గోళాకారంలో ఉంటుందనీ, అతి వేగంగా పడమర నుంచి తూర్పు వైపుకు తనచుట్టూ తాను తిరుగుతూ ఉంటుందని సైన్సు మాస్టారు చెప్పినప్పుడు నమ్మకం కలగనంత ఆశ్చర్యం...

పగలూ రాత్రిని ప్రసాదించే సూర్యుడు ఆకాశంలో ప్రకాశించే వందల వేల నక్షత్రాల్లానే మనకు దగ్గరగా ఉన్న ఓ నక్షత్రమని తెల్సినప్పుడు విశ్వాంతరాళంలోని గ్రహ గోళాల, నెబ్యులాల, నక్షత్రాల, గెలాక్సీల గురించి తెల్సుకోవాలన్న బలమైన కోరిక అతనిలో...

అదే ఉత్సకత, పట్టుదలతో అతను ఆస్ట్రోఫిజిక్స్‌లో రీసెర్చి చేసి రాష్ట్రంలోనే అత్యుత్తమ ఖగోళ పరిశోధనాలయంలో ఉద్యోగంలో చేరాడు.

టాలమీ, కోపర్నికస్, కెప్లర్ లాంటి శాస్త్రవేత్తల్ని ఆదర్శంగా తీసుకుని పరిశోధనల్ని కొనసాగించిన అతనికి నిరాశ మిగిలింది. అతను రిటైర్ కావడానికింకా రెండేళ్ళ వ్యవధి ఉంది. ఇన్నేళ్ళ పరిశోధనల్లో తమ సంస్థ సాధించింది అతి తక్కువనే చెప్పాలి.

గత కొన్నేళ్ళుగా అతని పరిశోధన విశ్వాంతరాళంలో జీవంఉండే అవకాశాల అన్వేషణ వైపుకు మళ్ళింది...

సౌర కుటుంబంలో ఒక్క భూమి మీద తప్ప జీవరాశి మరెక్కడా లేదు. కానీ మన సూర్యుని పోలిన నక్షత్రాలు విశ్వంలో లెక్కకు మించి నన్ని...ఏదో ఓ చోట అతి మేధావులైన జీవజాలం ఉండే ఉంటుందన్న నమ్మకం అతనిలో... మనిషికన్నా మెరుగైన మేధో జీవులు ఎక్కడో ఏ గెలాక్సీలోనో ఉండి ఉంటారని...ఎప్పటికైనా తనే దానికి సంబంధించిన ఆధారాలు సేకరిస్తాడని అతని ప్రగాఢమైన నమ్మకం. అంతటి గొప్ప విషయాన్ని కనుక్కోవటం ద్వారా మానవాళికి తన వంతు మహోపకారం చేయందే అతనికి మనశ్శాంతి దొరకదు.

అతను ఇంట్లో కూడా చిన్న ప్రయోగశాలని ఏర్పాటు చేసుకున్నాడు. అతని నిరంతర చింతన విశ్వాంతరాళంలో నిక్షిప్తమై ఉన్న నిగూఢ రహస్యాల్ని కనుక్కోవడం గురించే...తను ఎప్పటికైనా సాధిస్తాడు. చరిత్రలో గొప్ప శాస్త్రవేత్తగా నిల్చిపోతాడు.

సుభాష్‌చంద్ర దీర్ఘంగా నిట్టూర్చాడు. లేచి తన గదికి తాళం వేసి బైటికి నడిచాడు. గూర్ఖా చేస్తున్న శాల్యూట్ కూడా పట్టించుకోకుండా తన ఆలోచనల్లో మునిగి డ్రైవర్ కారు డోర్ తీసి పట్టుకుంటే నిశ్శబ్దంగా కార్లో కూచున్నాడు.

** ** **

రుక్మిణమ్మ భర్తకోసం ఎదురుచూస్తూ కూచుంది. చూపు గుమ్మం వైపున్నా మనసు మాత్రం పోచమ్మ యింటి నుంచి వచ్చే కబురుకోసం ఆరాటపడ్తోంది. ఆలస్యమయ్యేకొద్దీ ఆమెకు గుబులు గుబులుగా ఉంది. కొద్దిగా భయమనిపించింది కూడా.

వాళ్ళింట్లో వంటమనిషి పోచమ్మ గతపదేళ్ళగా అదీ, దాని కూతురూ తమింటిని అంటిపెట్టుకునే ఉన్నారు. తనకూ తన భర్తకూ ఏ ఇబ్బందీ

కలక్కుండా చూస్కునే పోచమ్మంటే ఆవిడకు వల్లమాలిన అభిమానం.

ఆమె వారిస్తున్నా వినకుండా పదిహేనేళ్ళకే పోచమ్మ తన కూతురికి పెళ్ళి చేసింది. సంవత్సరం తిరక్కుండానే అది పురిటికని ఇంటి కొచ్చింది.

మధ్యాహ్నం తనకు భోజనం వడ్డించాక- రెండూ రెండున్నర మధ్య పిల్లకు నొప్పులొస్తున్నాయని దానికి కబురొచ్చింది.

"మొదటి కాన్పు కదా హాస్పిటల్‌కి పిల్చుకెళ్ళు" అంది రుక్మిణమ్మ.

"గా ముచ్చట మాకెందుకమ్మా- గరీబోళ్ళం. యింటి సంది నర్సమ్ముంది. గదే పురుడు పోస్తది"

రుక్మిణమ్మకు నవ్వొచ్చింది. పూర్వం రోజుల్లో మంత్రసానులుండేవారు. యిప్పుడు నర్సులే మంత్రసానులకు మల్లే యిళ్ళ దగ్గర పురుళ్ళు పోస్తున్నారేమో...

"మరి మాపటేలకి జరంత వంట సేస్కుంటావా" ఆమెని యిబ్బంది పెట్టటం ఇష్టం లేకున్నా ఈ ఒక్క పూటకి తప్పదన్నట్టు అడిగింది పోచమ్మ.

"ఫర్లేదులే... నువ్వు మొదట యింటికెళ్ళి పిల్లని చూస్కో" అందామె. పోచమ్మ చేతిలో మూడొందలు పెట్టి "ఎందుకైనా అవసరం రావచ్చు ఉంచుకో... పురుడు రాగానే నాకు కబురు పంపించు. అది నా కళ్ళెదుట పెరిగిన పిల్ల... నేను ఎదురు చూస్తుంటాను. మర్చి

పోకు" అంది.

అలా పోచమ్మ వెళ్ళినప్పటి నుండీ కబురు కోసం ఆతృతగా ఎదురుచూస్తూనే ఉంది. ఆమెకు అమెరికాలో ఉన్న తన కూతురు మొదటి పురుడప్పుడు చేసిన హడావుడి గుర్తొచ్చి- ఆ మాతృ హృదయం మమతతో నిండిపోయింది.

పిల్లలు పాయసం జుర్రుకుంటూ తింటున్నప్పుడు వాళ్ళ మొహాలు వెలిగిపోవటం చూస్తుంటే ఆమెకు తన పిల్లలు గుర్తొచ్చారు. "అమ్మా...నువ్వు చేసే పాయసం అమృతంలా ఉంటుంది తెలుసా..."

పోచమ్మ కూతురైనా, తన కూతురైనా ఆడపిల్ల ఆడపిల్లే. తన కూతురికి పాతికేళ్ళకు మొదటి పురుడొస్తే పోచమ్మ కూతురికిపుడు పదిహేనేళ్ళకే మరీ చిన్న వయసు...అందుకే ఆందోళన... పేగు బంధం లేకున్నా ప్రేమబంధం ఆమెను నిలువనీయటం లేదు.

కాలింగ్ బెల్ మోగితే కాలుగాలిన పిల్లిలా తిరుగుతున్న రుక్మిణమ్మ పరుగుపెట్టినట్లే వెళ్ళి తలుపు తీసింది. ఎదురుగా పోచమ్మ మూడో కూతురు.

"అక్కకు ప్రసవం అయిందా? మగబిడ్డా ఆడబిడ్డా?" ఆ అమ్మాయి చెప్పబోతున్న విషయం వినకుండానే ఆతృతగా అడిగింది.

"లేదమ్మా... దవాఖానాకు తోలుకెళ్ళాలంట... అమ్మ నీ తాన ఐదు నూర్లు బట్రమ్మం

"మీరందరూ బాగా చదువుకుని అయ్యగారి లా గొప్ప వ్యక్తులు కావాలనీ, దేశానికి ఉపయోగపడాలనీ దీవిస్తున్నాను" అందామె మనస్ఫూర్తిగా.

ది" ఆ మాట వినగానే రుక్మిణమ్మకు భయం వేసింది. మొదటి కాన్పు...పిల్లకెలా ఉందో... లోపలికెళ్ళి కొంత డబ్బు తీసుకుని యింటికి తాళం వేసింది.

"తొందరగా పద...నేనూ వస్తాను" అన్నప్పుడు పోచమ్మ కూతురు అర్థంకానట్టు చూసింది.

"ఆటో మాట్లాడు... ఆలస్యం చేయటం అంత మంచిది కాదు" అందామె పరుగులాంటి నడకతో రోడ్డును సమీపిస్తూ.

పోచమ్మ యింటినిండా ఆడోళ్ళు గుమికూడి ఉన్నారు. "బిడ్డ అడ్డం తిరిగిందని నర్సమ్మ సెప్తోంది. నీ మాట యినుకున్నా పోయేది. బిడ్డని ఆస్పిటల్ల షరీక్ సేయకపోతిని...గిప్పుడు దాని పానాలకె పెమాదమొచ్చె" అంటూ పోచమ్మ ఆమెను పట్టుకుని భోరుమంది.

రుక్మిణమ్మ దగ్గరుండి ఆస్పత్రిలో చేర్పించింది. ఆ అమ్మాయికి ఫోర్‌సెప్స్ డెలివరీ చేశారు.

అక్కడే నిలబడి ఉన్న గౌస్ "అయ్యగారంత గొప్పవాళ్ళు కాకున్నా, అందరికీ మీ అంత గొప్ప మనసు- మంచితనం- మానవత్వం రావాలని దీవించదమ్మా" అన్నాడు.

పోచమ్మ కూతురు తన పక్కన పడుకున్న మగబిడ్డవైపు మురిపెంగా చూసుకుంది. తనింతసేపూ పడిన నరకయాతన మర్చిపోయి తృప్తిగా నవ్వుకుంది... ఆ నవ్వు వెన్నెలంత చల్లగా ఉంది. రుక్మిణమ్మకు చేతులు జోడించి కృతజ్ఞత తెల్పుకున్నప్పుడామె కళ్ళు వర్షించే మేఘాలైనాయి.

పోచమ్మ ఆమె కాళ్ళను చుట్టుకుని "నా బిడ్డకు పానం పోశావు తల్లీ... నీ మేలు జనమ జనమలకీ మర్చిపోలేనమ్మా" అంది.

"నీ బాకీ నెలనెలా డబ్బు కట్టి తీర్సుకుంటానమ్మా... అవసరానికి దేవతలా వచ్చి ఆదుకున్నావు" వెళ్ళబోతున్న రుక్మిణమ్మతో అంది పోచమ్మ.

"అంతంత పెద్దమాటలు దేనికి పోచమ్మా... నా కుతురైతే చేయనా? యిదీ నా యింట్లో పెరిగిన బిడ్డే. నువ్వు నాకేమీ బాకీలేవు" అని రుక్మిణమ్మ అన్నప్పుడు పోచమ్మ కళ్ళల్లో కోటి చంద్రుల కాంతి. ఆ గది నిండా వెన్నెల వెల్లువెత్తుతున్న అనుభూతి రుక్మిణమ్మ...

యింటికి తిరిగొస్తున్నప్పుడు సమయం పది

న్నర... నగరంలోని నియాన్ లైట్ల కాంతిలో వెలవెలబోతున్న వెన్నెల 'నన్ను గమనించవేం' అన్నట్లు అలిగి ముడుచుకుపోయింది.

"ఆస్పత్రి గదిలో పోచమ్మా, దాని కూతురూ...వాళ్ళ కళ్ళలోంచి కురిసిన వెన్నెల ముందు నువ్వేపాటి" అనుకుంది రుక్మిణమ్మ.

ఆమె యింటికెళ్ళేటప్పటికి సుభాష్ చంద్ర టెర్రస్ మీద తన ప్రయోగశాలలో కూచుని- టెలిస్కోపుతో ఆకాశాన్ని పరిశీలిస్తున్నాడు.

"భోంచేశారా?" భర్త వస్తాడని తెల్సి కూడా ఆస్పత్రికి పరుగెత్తినందుకు కొద్దిగా సిగ్గుపడ్తూ అడిగింది.

అతను మరో లోకంలోంచి మాట్లాడ్తున్నట్లు "ఆ" అన్నాడు. ఎక్కడికెళ్ళావని అడుగుతాడని ఎదురుచూసింది. అడక్కపోయేసరికి తనే చెప్పింది "మన వంట మనిషి పోచమ్మ లేదూ... దాని కూతురికి పురుడొస్తేనూ..."

అతను యిబ్బందిగా కదిలి "ఈ పనిమనుషులూ, వంట మనుషులూ... కూలి కర్షక జనాలూ... వాళ్ళ బాధలూ, కష్టాలూ నాతో ఏకరువు పెట్టొద్దని చాలాసార్లు చెప్పా కదా... నన్నెందుకు డిస్టర్బ్ చేస్తావు?" అన్నాడు.

***   ***

ఆకాశం బూజు పట్టినట్టు గజిబిజిగా ఉంది. నగర కాలుష్యానికి జంకి చంద్రుడెక్కడో దాక్కున్నట్టున్నాడు. నక్షత్రాలు మాత్రం బితుకు బితుకుమంటూ మసకమసగ్గా మెరవడానికి విశ్వ ప్రయత్నం చేస్తున్నాయి.

సుభాష్‌చంద్ర టెర్రస్‌మీద తన ల్యాబ్‌లో కాకుండా ఆరుబయట కూచుని టెలిస్కోప్‌తో నక్షత్రాల్ని పరిశీలిస్తున్నాడు. అతనికి కొద్ది దూరంలో కూచుని రుక్మిణమ్మ భర్తకు తాంబూలం చుట్టిస్తోంది.

ఆమెకు ఇక్కడి ఆకాశం ఎప్పుడూ నచ్చదు. నగరం కప్పుకున్న మసిగుడ్డలా కన్పించే ఈ ఆకాశానికీ, తన పల్లెటూరిని వెచ్చటి అమ్మ ప్రేమలా ఆవరించుకుని- లేత నీలం రంగులో అద్దంలా మెరిసే అక్కడి ఆకాశానికీ ఎంతతేడా! స్వచ్ఛమైన నీటికొలను లాంటి ఆకాశంలో మేఘాలు తమ ప్రతిబింబాల్ని చూసుకుని మురిసిపోతుంటాయి.

రాత్రుళ్ళు నక్షత్రాలు దట్టమైన నల్లటికురుల్లో పొదిగిన వజ్రాల్లా మెరుస్తుంటాయి. అందమైన అతివ తన జడలో తురుముకున్న మల్లె మొగ్గల్లా...అందమైన అనుభూతి...ఎన్నేళ్ళయిందో అటువంటి అద్భుతమైన సౌందర్యాన్ని పొదువుకున్న ఆకాశాన్ని చూసి...

"ఏమిటీ ఆలోచిస్తున్నావు?" అడిగాడు సుభాష్‌చంద్ర.

"ఏమీలేదు. నక్షత్రాల్ని చూస్తున్నా...రంగు వెలసిన రాళ్ళలా ఉన్నాయి"

"కవిత్వం చెప్తావు తప్ప అసలు నక్షత్రాలంటే ఏమిటో, ఎలా ఏర్పడతాయో ఎప్పుడైనా ఆలోచించావా? పదో తరగతి పాస్ కాకున్నా మేనరికమని కదా చేసుకున్నాను. నువ్వు పరమ మొద్దువి" పెళ్ళయిన రోజునుండీ చెప్పుతున్నట్లే ఎగతాళిగా అన్నాడతను.

"నాచిన్నప్పుడు మా పల్లెటూరి జనం చెప్పుకునేవాళ్ళు...చనిపోయిన వాళ్ళంతా ఆకాశంలో తారలై కన్పిస్తారని...మీరు నవ్వుతారు కానీ... నిజం"

అతను పెద్దగా నవ్వాడు.

"అదుగో అటువైపు ఉంది చూశావూ-ఆ నక్షత్రం మీ నాన్న. ఇదుగో ఈ మూల మెరుస్తోన్నదేమో మా నాన్న" అంటూ మరోసారి నవ్వాడు.

"మేనమామ కూతుర్ని చేసుకున్నందుకు వచ్చిన తంటా ఇదంతా... నక్షత్రాలకు కూడా పుట్టుక, యవ్వనం, ముసలితనం, మరణం ఉంటాయని తెలుసా నీకు?"

రుక్మిణమ్మ కుతూహలంగా వింటోంది.

"కాస్మిక్ మేటర్ ఒకచోట కేంద్రీకరించబడి, అధిక పీడనానికి లోనైనపుడు నక్షత్రం పుడుతుంది. వయసు పెరిగేకొద్దీ దాన్లోని ఇంధనం హైడ్రోజన్ తగ్గిపోవడం వల్ల అది వ్యాకోచిస్తుంది. దాన్ని 'రెడ్ జయంట్' అంటారు. అప్పుడు దాని నుంచి ఎర్రటి కాంతి వెలువడుతూ ఉంటుంది. అది ఇంకా ముసలిదైపోయాక, సంకోచించి, చిన్నగా మారుతుంది. దాన్ని 'వైట్ డ్వార్ఫ్' అంటారు. డ్వార్ఫ్ అంటే తెల్సుకదా మరుగుజ్జు అని అర్థం. అప్పటికి దాని గురుత్వాకర్షణ శక్తి కొన్ని వందల వేల రెట్లు పెరుగుతుంది. చివరికీ శక్తి ఎంత బలంగా మారుతుందంటే దాన్నుంచి వెలువడే కాంతి కిరణాన్ని కూడా అది లాగేసుకుంటుంది. దాని నుంచి ఏ కాంతి వెలువడదు కాబట్టి అక్కడ నల్లటి మచ్చలా కన్పిస్తుంది. దాన్నే 'బ్లాక్‌హోల్' అంటారు.

సుభాష్‌చంద్ర టెర్రస్‌మీద తన ల్యాబ్‌లో కాకుండా ఆరుబయట కూచుని టెలిస్కోప్‌తో నక్షత్రాల్ని పరిశీలిస్తున్నాడు. అతనికి కొద్ది దూరంలో కూచుని రుక్మిణమ్మ భర్తకు తాంబూలం చుట్టిస్తోంది.

అక్కడితో నక్షత్రం మరణించినట్లు లెక్క.

ఒసారి తలతిప్పి రుక్మిణమ్మ వైపు చూసి ఆమె శ్రద్ధగా వింటోందని అర్థం చేసుకుని మళ్ళా మాట్లాడటం కొనసాగించాడు.

"ప్రస్తుతం నేను చూస్తున్న గ్రహం పేరేమిటో తెలుసా...ప్లూటో...దీనికి చీకటి గ్రహమని పేరు. ఇది మంచులా గడ్డకట్టిన మీథేన్‌తో నిండి ఉంటుంది. దీనికున్న ఒకే ఒక ఉపగ్రహం పేరు కేరోన్..."

ఆమె ధ్యాస రేపు భోజనాలకి వస్తున్న పిల్లలకోసం ఏమేం వంటకాలు చేయాలా అనే విషయం మీదికి మళ్ళింది.

ప్రతి సంవత్సరం ఎండాకాలం సెలవలయిపోయి స్కూళ్ళు తెరవడానికి ముందు- తమ దగ్గర పనిచేసే వాళ్ళ పిల్లలకు బట్టలు, యూనిఫాంలు, పుస్తకాలు కొనిచ్చి, పిల్లలందర్నీ పిలిచి భోజనాలు పెడుతుంది రుక్మిణమ్మ.

పోచమ్మ ఇద్దరు కొడుకులూ, డ్రైవర్ గౌస్ నలుగురు పిల్లల్లో చదువుకుంటున్న ఇద్దరబ్బాయిలూ ఒక అమ్మాయి, వాచ్‌మెన్ ఎలమంద మనవడూ...వీళ్ళందర్నీ మధ్యాహ్నం భోజనానికి పిలిచింది. పిల్లల కోసం గారెలు, పాయసం చేయమని పోచమ్మకు చెప్పింది. పులిహోర కూడా చేయిస్తేనో... పిల్లలు తృప్తిగా తింటే ఆమెకెంత సంతోషమో...

మరునాడు పిల్లలందర్నీ వరుసగా కూచోబెట్టి కొసరి కొసరి వడ్డించింది. పోచమ్మకు పాయసం చేయటం సరిగ్గారాదని తనే పూనుకుని పాలూ, చక్కెర సరియైన పాళ్ళలో కలిపి తయారు చేసింది.

పిల్లలు పాయసం జుర్రుకుంటూ తింటున్నప్పుడు వాళ్ళ మొహాలు వెలిగిపోవటం చూస్తుంటే ఆమెకు తన పిల్లలు గుర్తొచ్చారు. "అమ్మా...నువ్వు చేసే పాయసం అమృతంలా ఉంటుంది తెలుసా..." ఈ పిల్లలు అదే భావాన్ని మాటల్లో వ్యక్తం చేయకుండా, వజ్రపు తునకల్లా మెరుస్తోన్న వాళ్ళ కళ్ళ ద్వారా చెప్తున్నారు.

భోజనాలు పూర్తయ్యాక, లైబ్రరీలో కాస్మాలజీకి సంబంధించిన పుస్తకాన్ని దీక్షగా చదువుతున్న భర్తను పిలిచింది. "మీరూ రండి. ఎప్పుడూ గ్రహాలు, నక్షత్రాలు, నెబ్యులాలు అంటారు తప్ప మిగతా విషయాలు పట్టించుకోరేం... విశ్వాంతరాళంలో జీవజాలం ఉందేమోనని వెతకటం తప్ప భూగోళం మీదున్న మనుషుల్ని పట్టించుకోరా? పిల్లల కోసం తెప్పించిన బట్టలు, పుస్తకాలు మీ చేతుల మీదుగా ఇవ్వండి. వీళ్ళు మీ అంత గొప్ప వాళ్ళు కావాలని దీవించండి".

"నన్ను ప్రశాంతంగా చదువుకోనివ్వవా? అటువంటి విషయాలన్నీ నువ్వే చూసుకో. నాకు తెలీవు" చదువుతోన్న పుస్తకంలోంచి తల ఎత్తకుండానే అన్నాడతను.

ఒక్కొక్కరినే పిలిచి బట్టలు, పుస్తకాలు ఇస్తున్నప్పుడు పిల్లల కళ్ళు నక్షత్రాల్లా మెరవటం ఆమె గమనించింది. నగరంలోని మసిబారిన ఆకాశంలోని నక్షత్రాల్లా కాదు- తన పల్లెటూరిలోని అందమైన ఆకాశంలో కేరింతలు కొడుతూ మెరుస్తోన్న నక్షత్రాల్లా...

"మీరందరూ బాగా చదువుకుని అయ్యగారిలా గొప్ప వ్యక్తులు కావాలనీ, దేశానికి ఉపయోగపడాలనీ దీవిస్తున్నాను" అందామె మనస్ఫూర్తిగా.

అక్కడే నిలబడి ఉన్న గౌస్ "అయ్యగారంత గొప్పవాళ్ళు కాకున్నా, అందరికీ మీ అంత గొప్ప మనసు- మంచితనం- మానవత్వం రావాలని దీవించడమ్మా" అన్నాడు.

** ** **

ఆరోజు సాయంత్రం వర్షం పడి వెలిసింది. ఆకాశం నిర్మలంగా ఉంది.

రుక్మిణమ్మ మనసు మాత్రం వ్యాకుల పడుతోంది. వర్షపు చినుకులు ఆకాశం కార్చిన అశ్రుధారల్లా కాకుండా ఉదయం గౌస్ పెట్టుకున్న కన్నీళ్ళలా అన్పించాయామెకు. శ్రామిక జనాల కష్టాలన్నీ ఆర్థికపరమైనవే. గౌస్‌కి నలుగురు పిల్లలు. ఇద్దరు ఆడపిల్లలు, ఇద్దరు మగపిల్లలు... పెద్ద పిల్ల పెళ్ళీడుకొచ్చింది. తెల్సిన సంబంధమే ఖాయం చేశాడు. అబ్బాయి కూడా డ్రైవర్‌గా పని చేస్తున్నాడు. కట్నం పెద్దగా లేకున్నా పెళ్ళప్పుడు "జహేజ్" కింద ఏవేవో సామాన్లు కొనివ్వాలట. ఎట్లా లేదన్నా పాతిక వేల రూపాయల వరకు ఖర్చవుతుందనీ- ఎక్కడి నుండి తేవాలో తెలియటం లేదనీ బావురుమన్నాడు గౌస్.

తనఖా పెట్టి డబ్బు తెచ్చుకోవడానికి సొంత ఇల్లు కూడాలేని అభాగ్యుడు... నగలమ్మి పెళ్ళి చేయటానికి పెళ్ళాం వంటిమీద నల్లపూసలు

(మిగతా 34వ పేజీలో)

విశ్వరహస్యం

(16వ పేజీ తరువాయి)

తప్పు కాసు బంగారం కూడా లేని దరిద్రుడు... తామిచ్చే నెల జీతంతో ఎలాగోలా సంసారాన్ని నెట్టుకొస్తున్నాడు. తన బలవంతంమీదే ముగ్గురు పిల్లల్ని బడిలో చేర్పించి చదివిస్తున్నాడు. మరి పిల్ల పెళ్ళి కోసం పాతిక వేల రూపాయలు ఎక్కడి నుంచి తేగలడు?

"మీరు తప్ప మాకెవరున్నారమ్మా... దాని నిఖా మీ చేతుల మీదుగా జరగాల. మీరు పూనుకోకపోతే దాని బతుకు బండలై పోతుందమ్మా" అంటూ గౌస్ ఆమె కాళ్ళమీద పడ్డాడు.

నిజమేకదా... తను కాకపోతే అవసరంలో ఆదుకోవటానికి గౌస్‌కి మరెవరున్నారు?

తను సమాజం మొత్తాన్ని ఆదుకోలేకపోవచ్చు. అంత స్థోమతా, ఓపికా, సమయం తనకు లేవు. కానీ తమ మీద ఆధారపడి బతుకుతున్న ఈ మూడు నాలుగు కుటుంబాలు... తమనే నమ్ముకున్న ఈ కొద్దిమంది వ్యక్తులూ...వీళ్ళని అవసరంలో ఆదుకోకపోతే జీవితానికి సార్థకత లేదనిపించిందామెకు.

కానీ పాతికవేల రూపాయలాయె...పెద్ద మొత్తం...అందులో పదివేల వరకు అతనెలాగోలా సర్దుకుంటానన్నాడు. మరో పదిహేను వేలు... ఎలా చేయాలా అని రోజంతా ఆమె మధనపడుతూనే ఉంది. కానీ చేయక తప్పదు.ఓ ఆడపిల్ల జీవితమాయె... గౌస్ కన్నీళ్ళు ఆమెను నిలువనీయటం లేదు.

రాత్రి భోజనాలప్పుడు కూడా ఆమె అన్యమనస్కంగానే ఉంది.

అమెరికాలో ఉన్న కొడుక్కి ఉత్తరం రాసి మూడొందల డాలర్లు గిప్టు చెక్కు పంపించమని అడిగితేనో...వాడికి మూడొందల డాలర్లు పెద్ద మొత్తం కాదు. కానీ అదే డబ్బు ఇక్కడి రూపాయల్లోకి మారితే... ఓ ఆడపిల్ల జీవితం... నిండు జీవితం...

కానీ ఆ ఆలోచన ఆమెకెందుకో నచ్చలేదు. ఆ సహాయమేదో తనే చేయాలి తప్ప దానికోసం తన కొడుకుని అర్థించడం ఆమెకి మనస్కరించడం లేదు.

తనే చేయాలంటే ఎలా చేయాలో తెలీని పరిస్థితి... సుభాష్ చంద్ర టెర్రస్ మీదికి పోతూ ఆమెనూ రమ్మన్నాడు. వెళ్ళి పక్కన కూచుంది.

"మన గెలాక్సీ పేరు తెల్సుగా- మిల్కీవే. ఇది స్పైరల్ గెలాక్సీ. మనకు సమీపంగా ఉన్న మరో స్పైరల్ గెలాక్సీ ఆంఢ్రో మీడా. అసలీ గెలాక్సీలన్నీ అమితమైన వేగంతో ఒకదాన్నుంచి మరొకటి దూరంగా వెళ్ళిపోతున్న విషయం తెలుసా నీకు?" అంటున్నాడతను. బిగ్ బ్యాంగ్ థియరీ గురించి ఏదో చెప్తున్నాడు.

ఆమె మనసు అతను చెప్పే ఖగోళ, విశ్వాంతరాళ రహస్యాల మీద లగ్నం కావటం లేదు.

"సూర్యుని చుట్టూ గ్రహాలు, గ్రహాల చుట్టూ చందమామలు నిర్ణీత కక్ష్యల్లో తిరగడానికి కారణం గురుత్వాకర్షణ శక్తి..." సుభాష్ చంద్ర చాలాసార్లు చెప్పిన విషయం గుర్తొచ్చిందామెకు.

విశ్వంలోని అన్ని గ్రహాలు, నక్షత్ర సమూహాలు, పాలపుంతలు, నెబ్యులాలు... అన్నీ ఒకదానికొకటి అడ్డు రాకుండా ఓ నియమానికి, ఓ సూత్రానికి లోబడి సంచరిస్తున్నాయి.

గౌస్ కన్నీళ్ళకు కూడా ఓ సూత్రం ఉంది. మనిషిని మనిషితో కట్టి పడేసే అంతస్సూత్రం... ప్రేమ. గ్రహగతుల్ని గురుత్వాకర్షణ నియంత్రించినట్టే ప్రేమ అనంత మానవాళిని ఒక్కటిగా చేయగలుగుతుంది.

ఆమెకు అశాంతిగా అనిపించింది. గౌస్ కూతురి నిఖా జరిగేవరకు ఆమె మనసు కుదుట పడేలా లేదు. ఆమె కిందికి వెళ్ళడానికి లేచింది.

"నా సమయాన్ని వెచ్చించి నీకు విశ్వ రహస్యాల్ని తెలియచెప్పాలని ప్రయత్నిస్తుంటే అలా వెళ్ళిపోతావేం... తెలుసుకోవాలని ఆసక్తిగా లేదా? అన్నాడు సుభాష్‌చంద్ర.

ఆమెకు హాస్పిటల్లోని పురిటి గదిలో పోచమ్మా, దాని కూతురి చూపుల్లోని వెన్నెల చల్లదనం- పిల్లలకు పుస్తకాలు పంచుతున్నప్పుడు నక్షత్రాల్లా మెరిసిన వాళ్ళ కళ్ళూ- ఆ సాయంత్రం కురిసిన వర్షపు చినుకుల్లా తన పాదాలని తడిపిన గౌస్ కన్నీళ్ళూ... గుర్తొచ్చాయి.

"నాకు తెలుసు- మీకే తెలియదు" అంటూ ఆమె మెట్లు దిగి కిందకు వెళ్ళిపోయింది. •

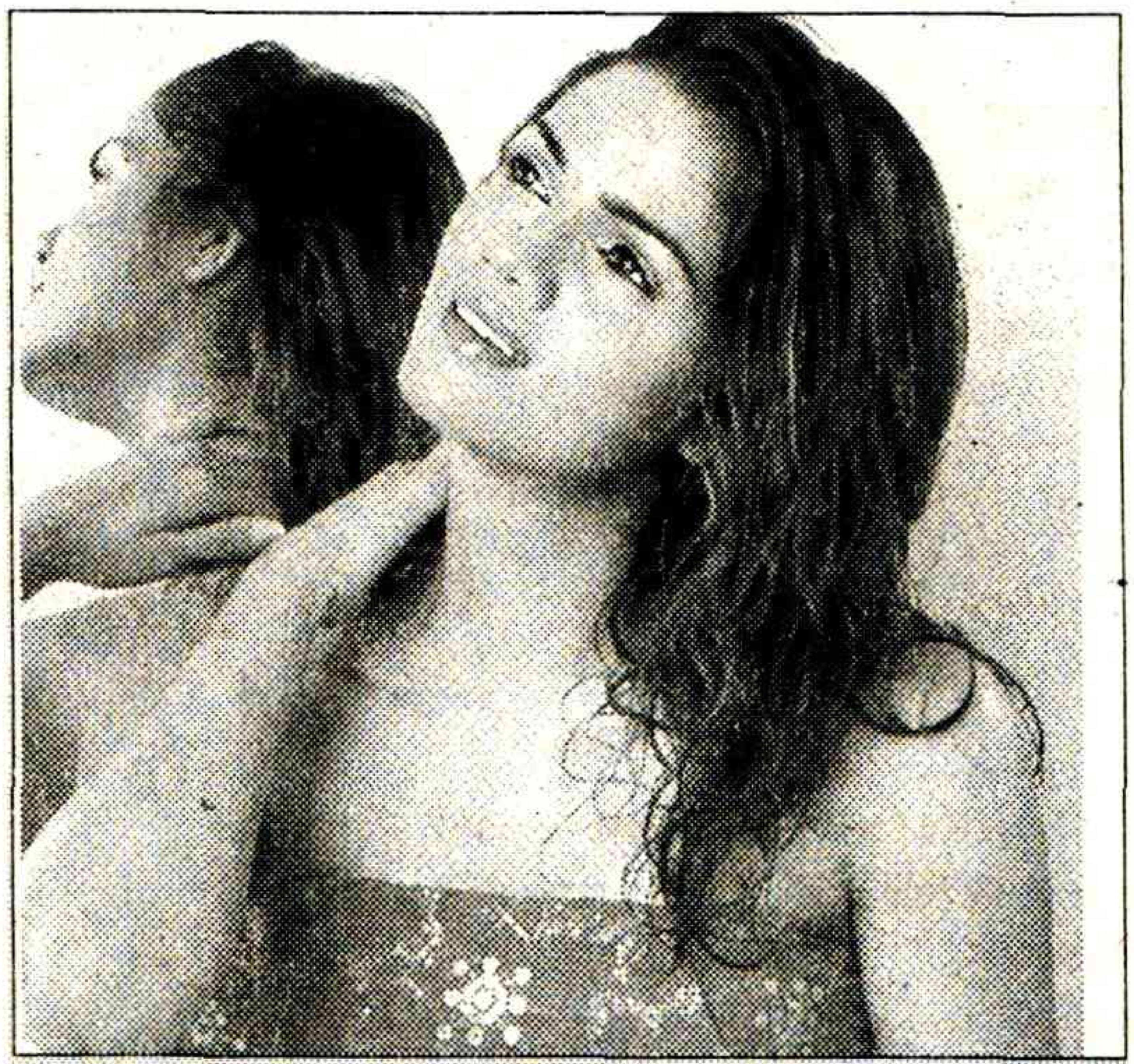

ముఖవర్చస్సుకు మెళుకువలు

అందమైన అతివలు మరింత అందంగా కనిపించేందుకు ఉపకరించేది మేకప్. మేకప్ వేసుకోవాలన్న మక్కువ వున్నవారు రోజూ మేకప్ వేసుకోవడం మామూలే. అయితే తరచుగా మేకప్ వేసుకోవడం వల్ల కొంతమందికి ఎలర్జీ వచ్చి చర్మం సున్నితత్వాన్ని కోల్పోయే ప్రమాదం వుంది. అందుకని ప్రత్యేక సందర్భాల్లోనే మేకప్ వేసుకోవాలి. అలాగే మేకప్ వేసుకోకున్నా చర్మం సున్నితంగా వుండి ముఖం ఆకర్షణీయంగా కనిపించాలంటే కొన్ని చిట్కాలు పాటించాలి.

* నీరు ఎక్కువగా తాగాలి. దాహం వేసినట్టుగా వుండకూడదు. డీహైడ్రేటెడ్ బాడీ అయితే చర్మం మీద, పెదాల మీద ప్రభావం చూపుతుంది.

* పచ్చిపాలలో నిమ్మరసం కలిపి ముఖానికి, మెడకు రాసుకుంటే చర్మం కాంతివంతంగా వుంటుంది.

* ఫేస్‌పాక్‌లో టమోటా రసం, ఆలివ్ ఆయిల్ కలిపి రాసుకుంటే చర్మం మృదువుగా కాంతివంతంగా ఉంటుంది.

* ముస్తాబైనప్పుడు గులాబిరంగు, స్ట్రాబెరీ పింక్, లెమన్ గ్రీన్, మామిడి పండు రంగు, కాపర్‌రంగు, లేత బ్రౌన్ కలర్‌లు వాడితే మంచిది.

* కళ్ళకు లైనర్, కాటుకలను చాలా లైట్‌గా వుండాలి. లేకపోతే తడిసినప్పుడు ముఖం తుడుచుకుంటే మరకలు అంటుతాయి.

* వాటర్ ప్రూఫ్ మస్కారా, వాటర్‌ప్రూఫ్ మేకప్ వాడితే బాగుంటుంది. ఇది రోజంతా అలాగే వుంటుంది. సాయంత్రం బేబీ ఆయిల్‌తో దీన్ని తుడిస్తే పోతుంది.

* ఆయిలీ స్కిన్‌వారు చల్లటి తువ్వాలుతోకానీ, ఐస్ క్యూబ్స్‌తోకానీ ముఖాన్ని రుద్దాలి. ఇలాచేస్తే ముఖం ఆయిలీగా వుండదు.

* అరవై గ్రాముల శనగపిండి, అర స్పూను పసుపు, పావు స్పూను ఆలివ్ ఆయిల్, పచ్చిపాలలో కలిపి ముద్దలా చేసుకోవాలి. దాన్ని ముఖానికి, మెడకు రాసుకొని పావుగంట తరువాత గోరువెచ్చని నీటితో కడగాలి. సహజసిద్ధమైన ఈ ఫేస్ పాక్ ఆయిలీ స్కిన్‌వాళ్ళకి మంచిది. ముఖంపై ముడతలు పోయి మృదువుగా తయారవుతుంది.

* పొడి చర్మంవారు అరవై గ్రాముల గోధుమపిండి, పావు స్పూను పసుపు, ఒక టీస్పూను ఆలివ్ ఆయిల్‌కానీ, మంచి నెయ్యికానీ కలిపి పేస్ట్‌లా చేసుకోవాలి. దాన్ని ముఖానికి, మెడకు రాయాలి. బాగా ఆరిన తర్వాత గోరువెచ్చటి నీటితో రుద్ది ఆ తర్వాత కడగాలి. •